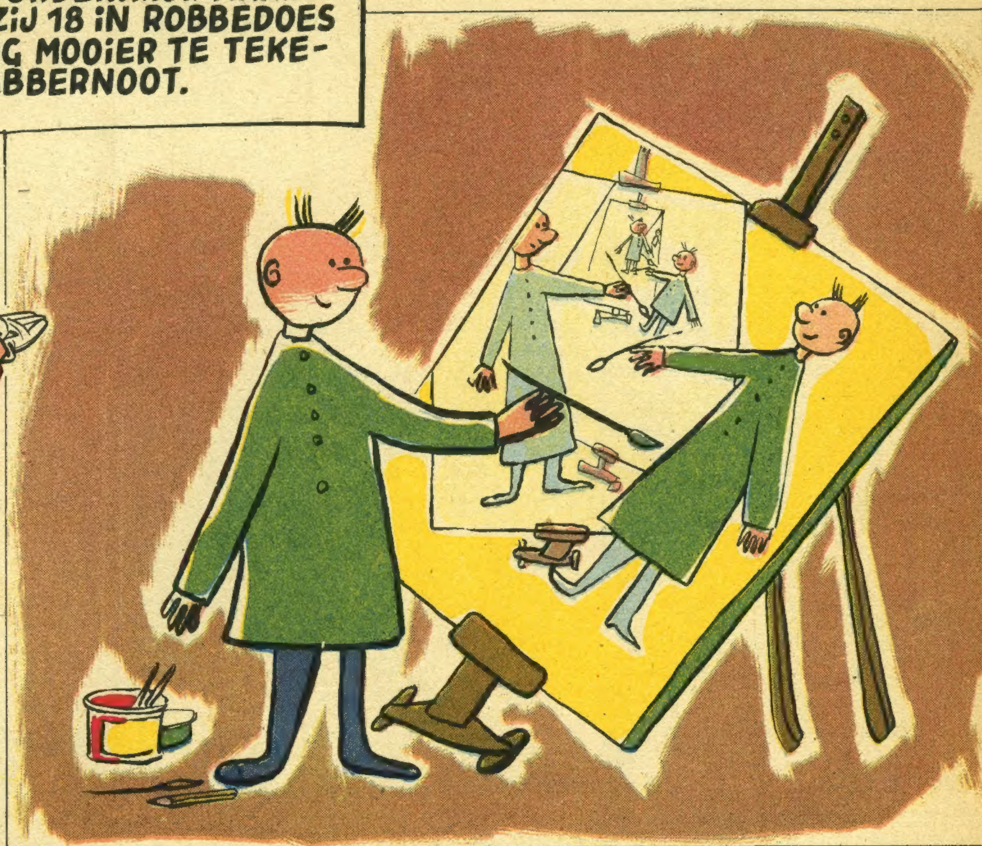
ROBBEDOES

KWABBERNOOT HEEFT DEZE TEKENING GEMAAKT VOOR "ONZE KNOLLENTUIN", DE RUBRIEK WAARVOOR ALLE RAKKERS HUN BESTE TEKENINGEN MOGEN INZENDEN DIE DAN OOK OPGENOMEN WORDEN. KIJK MAAR EENS OP BLADZIJ 18 IN ROBBEDOES EN TRACHT NOG MOOIER TE TEKENEN DAN KWABBERNOOT.

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 673. - 19 Februari 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

ROBBEDOES EN KWABBERNOOT ZIJN IN HET BEZIT VAN PLANNEN VOOR EEN OPZIENBARENDE AUTO DIE DOOR DE TARBOT-FABRIEKEN ONTWORPEN EN VERVAARDIGD WORDT. DIE PLANNEN MOETEN ZE BIJ MARTIN, DE AUTORENNER, IN SCHOLLENBURG BEZORGEN. MAAR MARTIN IS VERDWENEN!

ONZE VRIENDEN ONTBIJTEN IN EEN CAFÉ, MAAR BUITEN STAAT IEMAND HEN AF TE LOEREN.

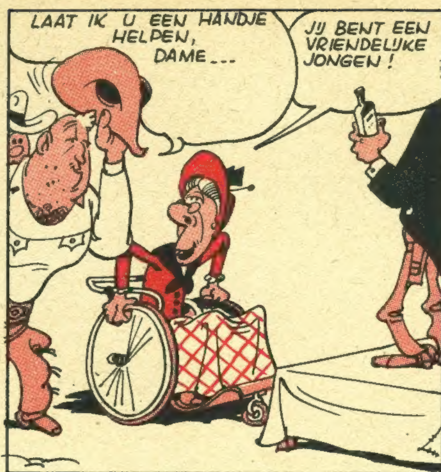

LUCKY LUKE

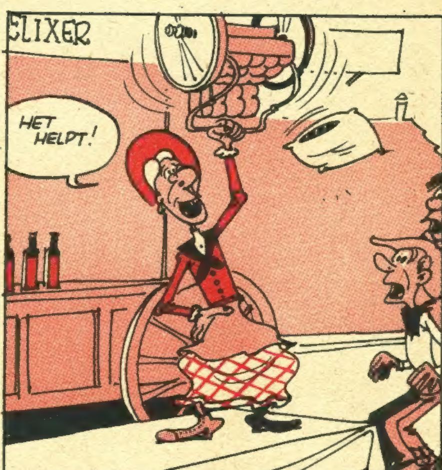
DR. DOXEY'S HANDLANGER HEEFT ZICH ALS OUDE DAME VERMOMD VOOR EEN DEMONSTRATIE VAN ELIXER.

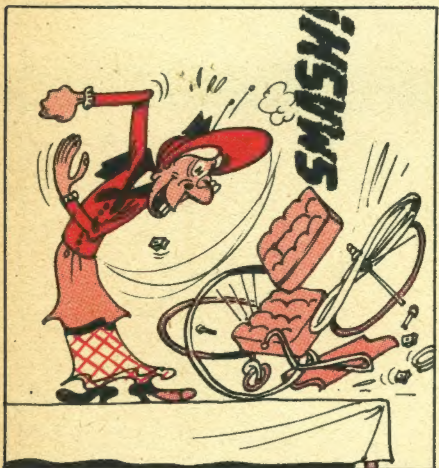

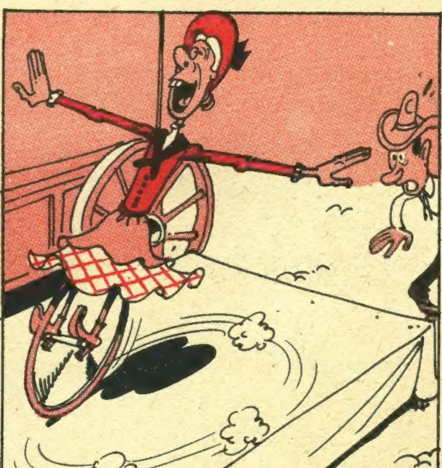

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

SZLOTEK IS ONTSNAPT
HIJ WORDT ACHTERVOLGD...

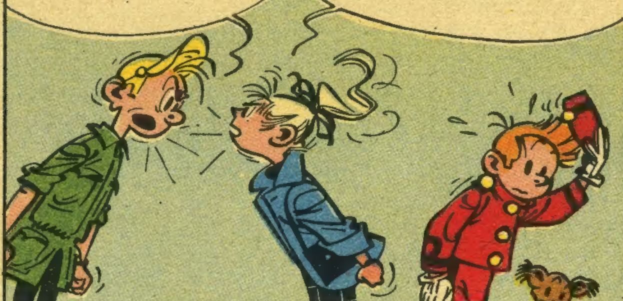

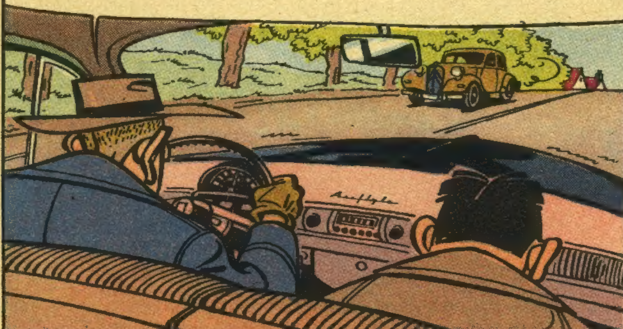

DEZE ZAAK ZIET ER GEVAARLIJK UIT! WE HEBBEN TE KAMPEN MET GEDUCHTE BANDIETEN! EEN MEISJE ZOALS U MOEST HET EIGENLIJK NIET WAGEN...
MAAR IK BEN JOURNALISTE, HOOR, VERWAANDE SNOESHAAN!

IK HOOP MAAR DAT UW VAK U NIET BELET TE LEREN KOKEN!!
IN ELK GEVAL ZOU IK JE WEL TE ETEN VRAGEN... AL WAS 'T MAAR OM HET JE IN TE PEPEREN!

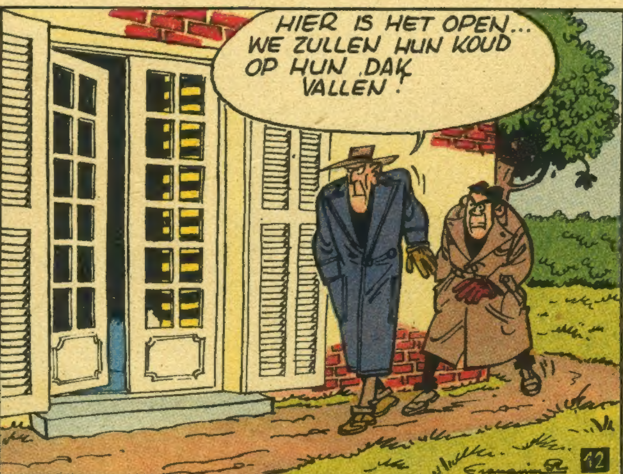

EEN UUR LATER...
... DAT HEEFT NIET LANG GEDUURD! DE KRANTEN SCHREVEN ONLANGS NOG OVER DIE VLIEGENDE MACHINES... IK BEN DE NAAM...
LEEST U OOK
HUMORADIO

... EN HET ADRES VAN DE UITVINDERS AAN DE WEET GEKOMEN: EEN ZEKERE KWABBERNOOT. DE ANDERE HEET ROBBEDOES... WE DIENEN GOED UIT TE KIJKEN: DIE BEIDE SNUITERS ZIJN NIET BANG VOOR AVONTUUR...

MAAR MET MIJ VALT ER NIET TE SPOTTEN!... HA, WE ZIJN ER BIJNA...

WE ZULLEN TE VOET VERDER GAAN, OM NIET IN DE GATEN TE LOPEN!
VRROEMM

ZE ZIJN ER! DAAR STAAN DE TWEE TOESTELLEN!

HIER IS HET OPEN... WE ZULLEN HUN KOUD OP HUN DAK VALLEN!
12

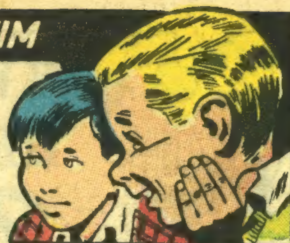
WIE WEET HET ?

(ZIE OPLOSSINGEN BLZ. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

RUST NIET OP JE LAUWEREN

IK WENS HET VOOR JULLIE, MAAR HET ZOU WERKELIJK EEN KRACHTTOER ZIJN !..

WE ZIJN IN DE BUURT VAN KOEFRA. IK TREK MET EEN PATROUILLE OP VERKENNING. WACHT HIER. ALS JE EEN VUURPIJL ZIET, KOM JE ONS TE HULP !...

DE ITALIANEN HEBBEN EEN VERKENNINGSVLIEGTUIG TE HUNNER BESCHIKKING. DAT MOETEN WE EERST EN VOORAL VERNIETIGEN... ZIJN ER VRIJWILLIGERS VOOR DAT WERKJE ?..

DE BEVELEN WORDEN UITGEVOERD EN GOED OOK.

DE ITALIANEN HEBBEN EEN VUURPIJL AFGESCHOTEN. DE MANSCHAPPEN ZULLEN DENKEN, DAT WIJ HEN ROEPEN!

EN INDERDAAD...
VOORUIT!...
2-A

ALS DE TROEPEN AANKOMEN TREKKEN WE TERUG OP HET BERGACHTIG MASSIEF, DAAR IN DE VERTE !..

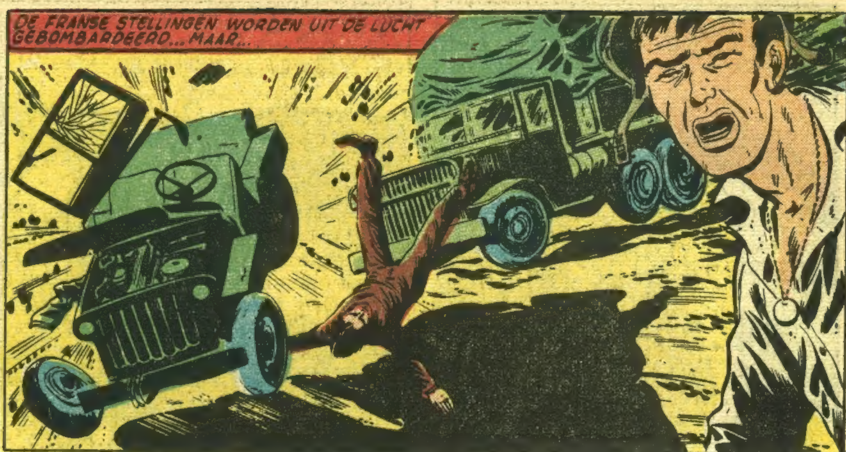

HIER VALT EEN PELETON AAN. DAARNA SPRINGT DE HELFT VAN DE MANSCHAPPEN IN EEN AUTO EN RIJDT HELEMAAL NAAR DE ANDERE KANT, IN EEN OMSINGELENDE BEWEGING.

HET PLAN SLAAGT. DE ITALIANEN WORDEN DOOR DANIEK AANGEGREPEN...
ZE HEBBEN VERSTERKINGEN IN DE STRIJD GEWORPEN!..
WE WORDEN VAN ALLE KANTEN AANGEVALLEN, EN LOPEN GEVAAR OMSINGELD TE WORDEN...

DE ITALIANEN VLUCHTEN IN DE WOESTIJN

150 KILOMETER VER WORDEN ZE ACHTERNA GEZET, ZONDER DAT HET TOT EEN GEVECHT KOMT...

EN NU NAAR HET FORT! EEN BELEGERING IN REGEL.

DE FRANSE STELLINGEN WORDEN UIT DE LUCHT GEBOMBARDEERD... MAAR...

ZE ZULLEN ONS NIET MEER BOMBARDEREN. ZE NAMEN MIJN OUDE KIST, WAARMEE IK GEWONDEN VERVOERDE VOOR EEN JACHTVLIEGTUIG.

EEN BURGER AFGEVAARDIGD DOOR DE ITALIANEN, WENST U TE ZIEN, KOLONEL.
LAAT HEM BINNEN!...

IK BEN GEZONDEN OM EEN EERVOLLE OVERGAVE TOT STAND TE BRENGEN!...
DERGELIJKE DINGEN WORDEN DOOR ONDERHANDELAARS BEHANDELD!
3-A

DAT DE ITALIAANSE OFFICIEREN ZELF KOMEN, ALS ZE WILLEN ONDERHANDELEN!...

HÉ!... KIJK! DE WITTE VLAG!...
DE ITALIANEN GEVEN ZICH OVER!...
HOERA!...

E ITALIANEN ZIJN GEKO-
EN OM ONZE VOORWAAR-
DEN TE KENNEN, NIET OM ZICH OVER TE GEVEN!
DE WITTE VLAG IS HET TEKEN VAN EEN ONVOORWAARDELIJKE OVERGAVE!...
GERALD FORTON

IK ZAL HET HUN ZELF VERTELLEN...

VLUG!... IK WIL DE ITALIAANSE ONDERHANDELAARS SPREKEN...
OF 3-B

WAT BETEKENT DIE GRAPPEN MAKERIJ?!...

DE WITTE VLAG LAAT NIET TOE NOG VOORWAARDEN TE STELLEN! ZE BETEKENT ONVOORWAARDELIJKE CAPITULATIE!

ZONDER ANTWOORD AF TE WACHTEN GEEFT LECLERC ZIJN BEVELEN...
IK EIS GEWOON DE OVERGAVE!... LAAT DE POORTEN VAN HET FORT OPENMAKEN EN DE OFFICIEREN VERZAMELEN!...

EN KOLONEL LECLERC GEEFT ZELF DE PUNTEN VAN DE KAPITULATIE!...

DE VOLGENDE DAG DEFILEREN DE ZEGEVIERENDE TROEPEN...

DE KOLONEL HOUDT EEN TOESPRAAK..
WE ZULLEN NIET RUSTEN VOOR ONZE VLAG WAAIT OVER METZ EN STRAATSBURG.

LECLERC HIELD WOORD. HIJ DEED ZELFS NOG MEER...

JE MAG NOOIT OP JE LAUWEREN RUSTEN, ZICH OPMAKEN OM EEN OVERWINNING... MAAR DOORDRIJVEN TOT HET EINDE!...

DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL • TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Gezien het stijgende gevaar, wil de Baard de opzoekingen opgeven. Maar de Kale zal alleen doorzetten...

LAFBEK! IK DEEL DE SCHAT NIET MET JOU!
RON... RON... RRRRR

IK EEN LAFBEK!

IK EEN LAFBEK!

DE HERBERGIER ZEI: RECHTUIT!... BBR!

SCHITTEREND! DAT IS EEN FOTO WAARD!

ZO! NU DE LENSOPENING REGELEN!

!?

26A

VERDRAAID! EEN TOESTEL VAN DRIE DUIZEND FRANK.
DOOD AAN DE HEILIGSCHENDERS
KUN JE ME NIET RUSTIG LATEN STERVEN?

WAREMPEL DAT IS MIJN VRIEND KALE.. HELA!
BAARD!
DOOD AAN DE HEILIGSCHENDERS

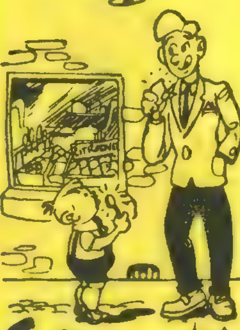
VOLHOUDEN IK KOM!

ONMOGELIJK... WAT NU?
TOE VLUGGER, VEEL VLUGGER, ALSJEBLIEFT!...

26B

SNUFFELTJE VERTELT ...

HOE HET KOMT, DAT SOMMIGE RAKKERS IETS NIET LUSTEN...

Ja, hoe komt dat, **PLUIMSTAART** uit **Eindhoven** ? Dat ligt om te beginnen aan... de opvoeding van deze rakkers ! Als de ouders ervoor zorgen, dat zij zelf van alle spijzen nemen, voor geen enkele de neus ophalen en ze om de beurt regelmatig op tafel laten verschijnen, dan bestaat er veel kans, dat ook de kinderen het heel gewoon vinden alles te « lusten ».

Vervolgens kan het ook liggen aan de bereiding van het eten. Ik ken heel wat rakkers, die een of ander eerst niet konden « rieken of zien », zoals dat heet. Maar... als ze dan die spijs eens echt lekker klaargemaakt voorgezet kregen, werden ze er echte liefhebbers van.

Ook de leeftijd speelt een grote rol ! Kleine kinderen houden nu eenmaal van zoetigheid. Eerst later komt de voorkeur voor zout, bitter of zuur.

Nu zijn er etenswaren die weinig of geen bereiding vergen. Ik noem bijvoorbeeld verse groenten, als rauwe tomaten, witloof, enz... Hoe vaak moet moeder hier niet horen : « Bah ! Dat lust ik niet ! »

Ik weet niet, rakkers, of jullie dit ook al is opgevallen, maar de geur van een bepaald gerecht maakt het meestal aantrekkelijk of niet. Hebben wij het nu eenmaal niet op een bepaalde geur van een of ander drankje of voedsel begrepen, dan denken wij al gauw dat wij het goedje zelf ook niet mogen! Vandaar dat dingen « waar een luchtje aan is », niet door ons geliefd worden. Maar dan zou ons verstand moeten spreken. Als een bepaald gerecht gezond is, voedzaam en heel wat mensen het wèl graag lusten, dan WIL ik zoiets ook eten ! En ik zal mijn tegenzin overwinnen. Vooral als het spijzen of dranken betreft, die voor ons van zeer hoge voedingswaarde zijn, als bijvoorbeeld melk. Wij kunnen beginnen met ons zelf ervan te overtuigen, dat zoiets wèl lekker is en alvast een beetje ervan nemen. Langzamerhand dan de portie of de hoeveelheid vergroten. Snuffeltje zelf heeft zo indertijd ook een paar dingen leren eten. De reden trouwens, waarom wij een overigens keurige spijs niet lusten, heeft soms geheimzinnige gronden. Het kan bijvoorbeeld zijn, dat ze ons in onsympathieke omstandigheden werd opgedrongen, dat ze ons herinnert aan iets of iemand, die wij weinig prettig vonden... Misschien leeft die indruk nog uit onze prille jeugd onbewust voort. Ja, hebben wij het al eens « op de keper » beschouwd, waarom we iets versmaden ? Hier ligt een prachtig terrein voor zelfopvoeding, hoor ! En... hier een kleine versterving doen is hier wel nuttig ! Ik houd het ervoor, dat een welopgevoed mens van alles moet kunnen meegebruiken. Er zijn kinderen die dit en dat niet mogen, maar... in de huisgezinnen waar vader en moeder nog wat te vertellen hebben, eten en drinken onze rakkers... al wat op tafel komt ! En zo hoort het ook.

SNUFFEL.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck — geïllustr. door Ref

(6)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen

Daar had je het! Zijn uitleg was zo bespottelijk, zo ongerijmd, hij was zo onnozel in de val gelopen, dat niemand een greintje geloof aan zijn beweringen kon hechten.

Plotseling kreeg hij een nieuwe lanssteek in zijn dij. Yavari wilde zijn aandacht trekken.

— Het opperhoofd Garauki gelooft je niet. Waar is Dr. Cucharro's betaling ?

— Betaling ? Wat voor betaling ?

— Al vier jaar heeft de dokter niet meer de overeengekomen som gestuurd voor het bewaren van het meisje. Ook heeft hij ons niets gezonden om het meisje van kant te brengen. Waar is dat allemaal ?

— U ziet het wel, zei Piet. Er is een vergissing in het spel. Ik heb helemaal niets ontvangen om aan u te geven. Geen enkel geschenk voor het opperhoofd Garauki. De dokter heeft me enkel deze brief gegeven. Het opperhoofd had met zijn ogen alles gevolgd en Piets ontkenning begrepen. Hij stond op en naderde brusk de gevangene, terwijl hij iets in zijn taal brulde.

Yavari vertaalde het onmiddellijk :

— Het opperhoofd weet zeker dat de dokter jou de beloofde geschenken overhandigd heeft. Hij meent dat je ze op een geheime plek verstopt hebt om ze voor je zelf te bewaren, als je opdracht eenmaal vervuld is.

Piet haalde zijn schouders op :

— Dat raakt kant noch wal. Je mag gerust mijn bagage doorzoeken.

— Je hebt er wel voor gezorgd ze te verstoppen voor je hierheen kwam.

— Nee, de dokter wou doodeenvoudig alle voordeel aan zijn kant hebben. Hij heeft mij gefopt en wil jullie allemaal foppen. Hij hoopt juist dat jullie me zullen doden, als je gemerkt hebt dat ik de geschenken niet heb.

Ondank alles sloeg dat argument in en Yavari vertaalde het voor het opperhoofd Garauki, die wikte en woog, aarzelde en tenslotte kortaf antwoordde bij monde van de tolk :

— In alle geval zal het hem opbreken als hij getracht heeft ons te bedriegen. Het meisje zal veilig en wel bij onze stam blijven zolang de geschenken er niet zijn.

Piet De Rijke voelde zich opgelucht en hij glimlachte, wat Yavari verbaasde.

— Nee maar, dat is prachtig ! Het lijdt geen twijfel dat er geen geschenken gezonden zijn. Stuur maar gerust iemand naar Guayaquil met een boodschap, dan zullen mijn vrienden wel geschenken zenden om het meisje vrij te kopen.

Piets houding maakte de Indiaan steeds nieuwsgieriger. Van verre wierp Mariana een erkentelijke blik naar de jongeman en begon te erkennen, het stond op haar gezicht te lezen, dat hij niet de handlanger van de duivelse dokter was.

— Het opperhoofd denkt stellig dat je de geschenken in het woud verstopt hebt. Jij zult ons naar die plaats toe brengen.

— Maar ik heb ze nergens verborgen. En jij weet best dat het meisje ongedeerd moet blijven.

— Het opperhoofd Garauki wil eerst de geschenken ontvangen. Dan zal hij over het lot van het meisje beslissen.

— Maar die geschenken heb ik niet ! ! Ze bestaan helemaal niet. Cucharro heeft geen geschenken voor de Uros-Indianen gegeven !

— Dan veroordeelt het opperhoofd Garauki je tot het offerbad, morgen bij zonsopgang.

— Och nee, nee ! Dat niet ! gilde een stem. Het was Mariana die tegenstribbelde tussen haar twee bewakers in en Garauki smeekte Piet De Rijke deze foltering te besparen.

De jongeman keek haar benieuwd aan en wendde zich toen naar Yavari :

— Doet het pijn ?

— Genoeg om het slachtoffer zonder mankeren aan het praten te brengen.

— Maar als ik die geschenken dan niet ontvangen heb !

— Dan zal in de loop van de dag een afvaardiging van onze stam de dokter om uitleg gaan vragen, terwijl

jij met Mariana onze gevangene blijft.

Het opperhoofd gaf een wenk en de wachters namen de gevangene mee.

Zeker, de angst- en wanhoopskreet galmde nog onprettig in Piets oren. Die beruchte marteling zou zeker iets heel ergs wezen om zo'n ontsteltenis te weeg te brengen bij iemand die er zelf niet mee bedreigd werd.

— Och, zei Piet tegen zichzelf, het zal een kwaad ogenblikje zijn. Maar daarna zullen ze van mijn goede trouw overtuigd wezen en me laten gaan. Tenslotte is alles aan je eigen domheid te wijten, vriendlief, en daar moet je nu voor boeten!

Gelukkig was de nacht genadig voor hem. Een sprong met een valscherm, een mars door het oerwoud en daarna een nacht en een dag in de boeien, gekneveld, moederziel alleen, dat alles is in staat zelfs de stoerste af te matten. Ondanks de harde grond in zijn hut, viel de jongeman in een diepe slaap en Yavari's hand wekte hem toen de nieuwe dag aanbrak.

— Je moest nu maar liever praten zei Yavari. Waarom zou je nutteloze pijnen uitstaan als je op de duur toch moet toegeven?

— En waarom mij nutteloos te laten lijden, troefde Piet, als ik die eeuwige geschenken toch niet heb? Ik heb ze nooit gekregen of gehad.

Ondanks alles voelde hij dat Yavari's overtuiging aan het wankelen raakte. Maar de krijger haalde enkel zijn schouders op en zette hem met een forse handgreep overeind.

De trommels begonnen gedempt te roffelen, juist toen Piet uit zijn hut kwam. Ze beukten met erg lange tussenpozen, zowat om de tien stappen. Maar die zware gongslag die over het meer na bleef klinken, de vogels verjagend en tegen de bodem dreunend, had iets dat op zijn zenuwen werkte.

Omringd door een geleide van bewakers trok Piet door het hele dorp en kwam weldra voor de wonderlijke rots die door de oerbewoners van het eiland in bekkenvorm gehouwen was.

De gongs dreunden nog steeds, iets vlugger nu, naar het leek. De hele bevolking van het dorp was langs de weg samengedromd. Enkele vrouwen spuwden in zijn gezicht en een trok hem aan zijn haar. Maar de soldaten van het escorte duwden ze achteruit.

Zestig treden waren er in de blauwachtige rots uitgehouwen. Yavari beduidde de gevangene dat hij voor hen uit naar boven moest klimmen. Met moeite, wegens de hoogte van de trede, begon Piet De Rijke de reuzentrap te bestijgen. Achter hem klom de hele bevolking ook naar boven. En ginds in de diepte, vlak bij de zandige oever roffelden twaalf trommels langzaam tegelijk, met een dof en wijd gedreun om de drie treden.

Ongemerkt gingen de trommels vlugger slaan. Het tempo werd gejaagd toen Piet de zestigste trede had bereikt en aan de rand van het bekken was gekomen. Toen klonken ze als de stappen van een man die haast heeft. Het was nog geen koortsig tempo, maar ook niet meer dat lome, gedempte afwachten, tussen twee slagen in, als een diepe ademtocht van het woud tussen het losbarsten van de donder der gongslagen door. Piet keek om zich heen. Voor hem stroomde het eindeloos groene Titicacameer. Hier en daar schitterde plots een blauwachtig golfje tussen het lis. In de verte ademde somber en groen het dichte Amazonewoud en schrale silhouetten kwamen te voorschijn zich afvragend waarom de trommels zo geweldig te keer gingen in het dorp Uros.

Piet De Rijke keek naar zijn voeten De afgrond was in de blauwe steen gebouwd, wonderlijk gepolijst als een gouden beker, zonder enig beeldhouwwerk, er was niets buiten de kostbare afgeronde welving van de steen. Drie bronnen stroomden neer als bestonden ze elk uit een verschillende soort kristal, de ene een tikje lichter dan de andere. Zij vielen zingend neer en vulden het bekken tot aan de rand. Aan de monding van het meer vluchtte het overtollige water in grillige watervalletjes. En het water was zo helder en zo mooi onder de blauwe hemel dat het wel leek of je de bodem van de afgrond raken kon.

Een blauwe effen bodem, zonder een lapje aarde, zonder een uitstekend voorwerp, tenzij een ketting eindigend op twee ringen...

Tegen de bodemwand tussen twee bronnen, hing nog een andere ketting die uitliep op een brede open ring. Piet begreep nog altijd niet waarin de foltering van dit blauwe bekken zou bestaan : hij vond het poetisch en helder. Maar achter hem zag hij weer die gezichten die hem brutaal en met haat in de ogen aanstaarden.

Yavari deed hem in het water dalen en de twee ringen van beneden klikten dicht om zijn benen. Hij stiet hem vervolgens tegen de rots en wrong zijn hals in de derde ring. Piet De Rijke bevond zich nu in het water tot aan zijn middel. Het volk van Uros stroomde langzaam terug in de trap. Alleen enkele krijgers bleven om de martelaar te bewaken.

IV

De Vlucht ver van het Eiland der Zon

In den beginne vond Piet alleen dat het water koud was maar toch aangenaam. Graag had hij helemaal in de golf willen duiken maar die ring rond zijn hals belette het hem. Hij keek naar de zon die langzaam steeg boven het meer en beluisterde het roffelen van de trommels. Hij snapte altijd niet welke foltering hem aan het praten zou brengen. Misschien zouden plots smerige beesten te voorschijn komen? Hij rilde en werd stijf bij de gedachte aan dat slijmerige contact. Maar het water bleef zuiver en klaar. Hij vond het plezierig naar de bronnen te luisteren en probeerde de muziek te componeren op hun zang en het jachtiger dreunen van de gong.

De zon begon hem te kwellen, de stralen brandden op zijn naakte borst en maakten hem duizelig.

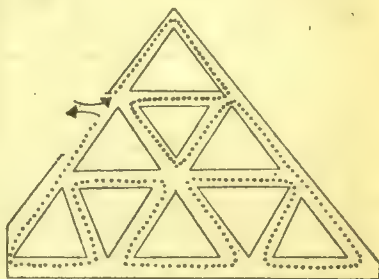
Stilaan voelde hij zijn hoofd zwaarder wegen, nog zwaarder... en toen wist hij plots waarin zijn foltering zou bestaan. Het ijskoude water zou traag zijn ledematen verstijven, bevriezen en het bloed naar zijn hoofd stuwen. En die vreselijke zon die zijn borst en zijn hoofd verschroeide en hem onmenselijk lijden deed... en die koortsige gongslagen die in zijn slapen bonkten! Voortdurend hoorde hij een donker roffelen... was het die felle koorts, was het zijn bloed of waren het die akelige trommels ginder op het strand? Hij wist het niet meer. Het zingen van die bronnen prikkelde zijn zenuwen, het verwoestte hem en hij schreeuwde het krampachtig uit.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het?

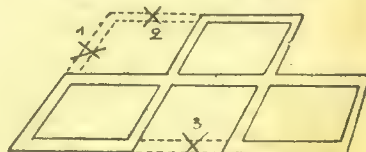
(OPLOSSINGEN VAN BLZ. 5)

I

II

MUREN 1, 2, 3 NEERHALEN

III

DE GRENDEL MOET OMHOOG GEDUWD WORDEN.

IV

DE SLAK ZAL DE RAND BEREIKT HEBBEN NA 15 dagen EN 15 nachten.

V

TELEFOON : **BELL**
RADIO : **MARCONI**
DE ELECTRISCHE LAMP : **EDISON.**

BASE BALL OF HONKBAL

HUP ROBBEDOES

Robje neust in een Amerikaans geïllustreerd weekblad, een « magazine ». Hij taimt bij een serie foto's, waarvan er eentje zijn volle belangstelling krijgt : een sportman in zware, beschermende kleding met dikke handschoenen en zelfs traliewerk voor het gezicht ! Het lijkt wel een middeleeuwse ridder !

— Wat is dat voor een kerel in dat harnas ?...

— Wat staat er als titel boven aan de bladzijde, Rob ?

— Ik ken helaas geen stom woord Engels, meneer Frank.

Robje leest en ik verbeter de uitspraak : BASE BALL.

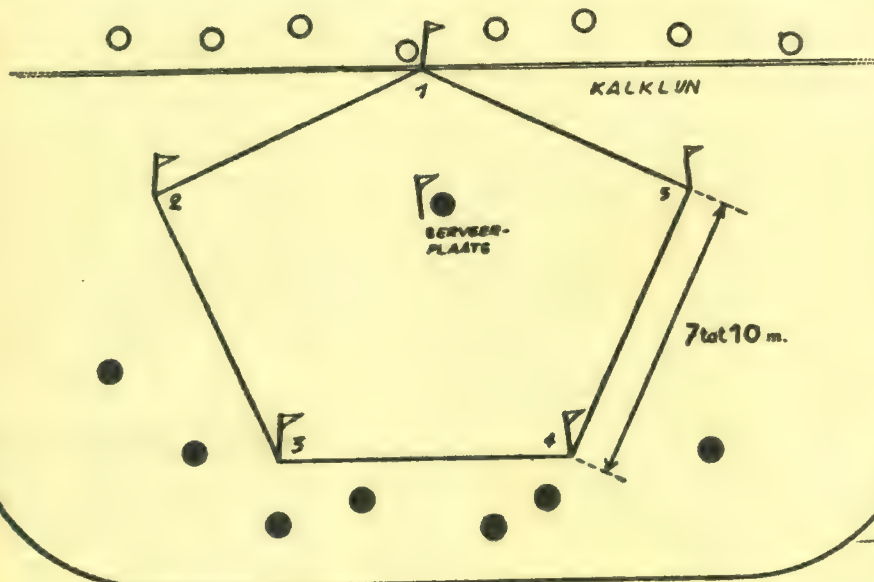
— Dat is nu de nationale zomersport van de Amerikanen, in een handomdraai bij elkaar krijgen. Beginnen we dus met slagbal...

— Hoera !... schreeuwen Robje en zijn makker.

We beginnen met het nodige materiaal bij elkaar te zoeken. Zes vlaggetjes hebben we gauw. Ook een leren bal, hard als een bikkel. Een slaghout...

Dat wordt moeilijker ! Het moet een knuppel zijn van 70 cm. lang, breder aan de kop dan aan het handvat en die vinden we niet in ons sportarsenaal.

Maar dat is waar ook ! Een vriend van me heeft nog zo'n ding, gekregen van een Amerikaans soldaat ! Dat halen we even...

Rob ! Het wordt daar gespeeld van kust tot kust van April tot September. Honderdduizenden spelen dit spel en millioenen komen kijken.

— Waarom wordt het hier niet gespeeld ?

— Het is eigenlijk een... Nederlands spel, dat door Hollandse kolonisten in Amerika werd ingevoerd, al zijn later de regels ietwat veranderd. Zullen wij het ook eens proberen ?...

Je moet snel zijn, vliegensvlug in je reacties, een nuchtere kijk hebben en... kalm kunnen blijven. De regels zijn tamelijk eenvoudig. Van dat oud-Nederlandse slagbal dan ! Voor base-ball komt er meer kijken. Daar hebben we niet het nodige materiaal voor en kunnen dat ook niet

Nu de spelers. Die pikken we uit ons groepje. En nu naar de grasmat van ons onvolprezen stadion.

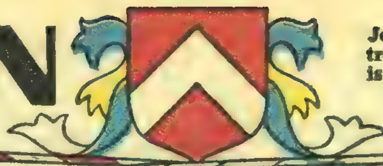
We zetten een vijfhoek uit met wijdopen hoeken, waarop vijf vlaggetjes prijken op een afstand van 7 tot 10 meter. Nummeren van 1 tot 5. Het zesde vlaggetje komt precies in het midden en geeft de serveerplaats aan. Een kalklijn door punt 1 is voor de afscheiding der groepen.

Zestien spelers worden verdeeld in twee groepen van acht. De slagpartij staat achter de kalklijn, de veldpartij rond de vijfhoek en eentje in het midden daarvan. Die moet serveren.

Alles klaar ?... Daar gaan we !

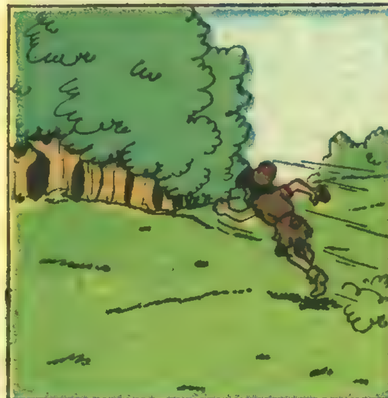

JOHAN

Johan is er in geslaagd, de troebadoer kwijt te spelen. Hij is vrij en vlucht in het woud. Zal hij gered worden?

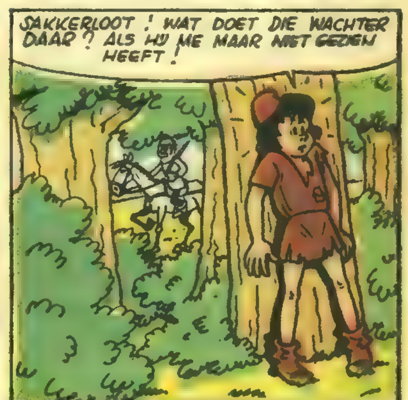

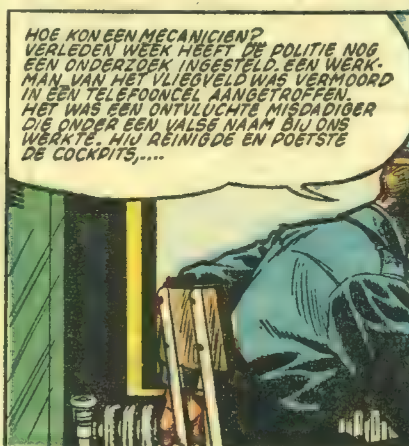
BUCK DANNY

Er is een nieuw ongeluk gebeurd en de proeven worden stopgezet. De motor wordt afgekeurd. Danny ligt in het hospitaal en vraagt naar de generaal, want hij heeft ernstige onthullingen te doen.

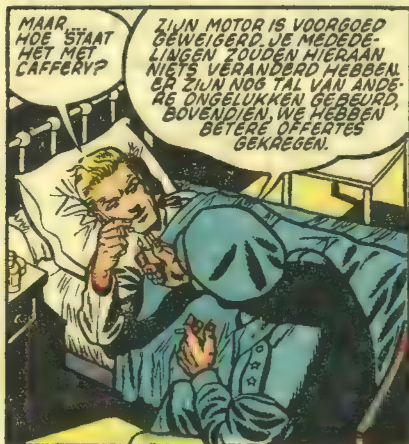

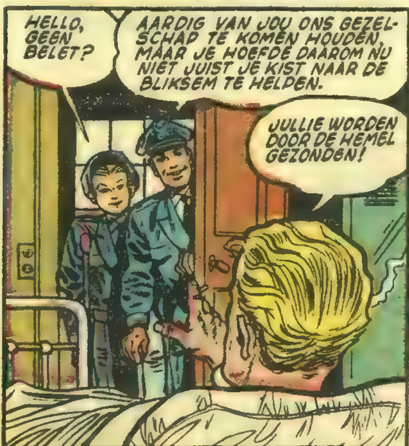

MAAR LEG EENS UIT WAT...
LATER! DOE NU EERST WAT IK JULLIE VRAAG EN VLUG OOK! PRATEN DOEN WE LATER WEL!...
GOED, GOED, WORD MAAR NIET BOOS!

ENKELE MINUTEN LATER...
DE TAXI STAAT VOOR! HEB JIJ HET ADRES VAN CAFFERY?
JA, MAAR HET HEEFT VEEL MOEITE GEKOST. HET HAD HEEL WAT VOETEN IN DE AARDE. HIJ WOONT IN DE 22e STRAAT WEST Nr 56.
ELEVATOR

OP HETZELFDE OGENBLIK BIJ CAFFERY.
ZO! HEB JE AL JE PLANNEN EN DE NODIGE PAPIEREN VOOR JE WERK?
JA, HM... IK DENK VAN WEL. MAAR WAAROM ZO'N HAAST?

EEN SPECIAAL VLIEGTUIG WACHT OP ONS... HM.. DE FABRIEKEN STAAN IN HET BUITENLAND. EN...
MAAR IK MAG DE VERENIGDE STATEN NIET ZO VERLATEN. DAT KAN NIET. WAAR BLIJF IK MET MIJN BAGAGE EN DAN NOG MIJN VROUW EN KINDEREN...

AL WAT JE NODIG HEBT, ZAL JE OP JE BESTEMMING VINDEN. EN JE FAMILIE KOMT LATER. IK ZORG ERVOOR. JE ZIET WEL, NIETS BELET ONS METEEN TE VERTREKKEN.
IK WIL NIET... HET SPIJT ME, MAAR...

NU IS 'T WELLETJES CAFFERY, JE GAAT ONS GEDWEE VOLGEN, BEGREPEN? EN TRACHT GEEN GRAPPEN TE MAKEN. OF...
WAT? MAAR... DAT LIJKT WEL OP EEN ONTVOERING! IK...
NOEM HET ZOALS JE WIL! WAT HINDERT 'T? VOORUIT, DWING ME NIET TOT KRASSERE MAATREGELEN!

INTUSSEN...
HET IS HIER, SONNY. DAAR STAAT ZIJN NAAM. ZIJN KANTOOR LIGT OP HET VIERDE VERDIEP.

IK... IK VERTIK HET JULLIE TE VOLGEN! IK ZAL EEN AANKLACHT INDIENEN. SCHIETEN DURF JE TOCH NIET... IK...
DOE NIET DOM, CAFFERY! NIEMAND HIER WIL VAN JE UITVINDING WETEN. IK BIED ER JE 100.000 DOLLARS VOOR!

NOOIT! NU DOORZIE IK DE HELE ZAAK! JULLIE BENT GEMENE SPIONNEN! HELP!...
LAAT HEM ZWIJGEN, YEGOR! VLUG!

HET IS HI...
OH!
ER WORDT GESCHREEUWD BINNEN!

Onze Knollentuin

De maniak lei tenslotte het loodje...
Kwabber als appel kan tegen een stootje!

Er is een edele wedstrijd gaande om de beste opstelknol! Hier treedt HARDWIG uit BERCHEM aan om de eer van de meisjes-correspondentieclub « Vooruit » hoog te houden. Vanzelfsprekend heeft Snuffel aan haar opstelknol jota noch titel veranderd. Het concurrerende opstel volgt later. Dan zullen we allemaal aan het vergelijken slaan. Good luck, Jenny, en eervolle vermelding tekenknol. Groeten aan alle clubleden in binnen- en buitenland!

DE MANIAK

Hij was monsterachtig voor zijn kinderen, maar die trokken zich daar weinig van aan; zij waren het ook voor hem.

Vier had hij er, alle vier even leelijk en vuil.

Hij kweekte konijnen.

Toen, op een dag, de jongste van zijn kinderen een van de konijnen de nek had dichtgeknepen, was hij kwaad geworden. Nog niet zo vreselijk, maar hij bulderde toch hard genoeg, opdat het jong er voor een tijdje niet meer aan denken zou een konijn te raken

De oudste van zijn kinderen was een echt boefje, veertien jaar, en had al enkele kraakjes op zijn geweten. Naar school ging hij niet meer en om te werken was hij te lui: zoon van zijn vader. Hij had nochtans nooit op de konijnen gelet. Natuurlijk zag hij ze lopen, dat kon al moeilijk anders, want ze waren overal. Maar hij had er nooit over gedacht, dat konijnen ook konden opbrengen. Dat idee kreeg hij voor het eerst, toen zijn vader het gewurgde beest verkocht aan een oude pensionhoudster in het straatje. Het gevalletje had een redelijk gewicht, dus kreeg hij er een goede prijs voor.

Van die dag af verdwenen er regelmatig konijnen. Eerst had de oude het niet in de gaten, maar na enkele weken begon hij onraad te ruiken. Eén voor één ondervroeg hij zijn kinderen, maar die losten natuurlijk niets. Drie, omdat ze werkelijk van niets wisten, één, omdat hij goed kon liegen. Er vielen slagen, die toch niet hielpen. Een van de kinderen had een bloedneus; een andere een blauwe oog, maar de konijnen bleven verdwijnen. Hij was woest en kocht konijnen bij, omdat ze niet vlug genoeg aankweekten.

Dan betrapte hij de dief. Toen deze op een avond langs de achterdeur wegslibberde, had hij hem te stekken. Het jong weerde zich als een duivel. Daarbij gaf het zijn vader zo'n harde zwier, dat deze met zijn hoofd tegen de deurstijl botste. Een ferme slag, want de man was buiten westen. De jongen liep de nacht in en ging ergens anders slapen. 's Anderendaags werd hij met een emmer water ontvangen. Hij trok droge spullen aan, zag dat er geen eten meer in huis was en trok er met een lege maag opnieuw vandoor. De drie anderen hadden ook honger en maakten dus lawaai, dat het een lust was. Tegen de middag ging de vader uit en sloot deuren en vensters af. Terwijl hij weg was deden zijn kinderen een partijtje boks: kwestie van de tijd te doden. Hij kwam terug met zeven jonge konijnen en een houtzak groen. De drie uitgehongerde kinderen vroegen eten en kregen een pak slaag.

Enkele weken later kwam de oudste weer eens piepen. Hij had een paar vrienden bij van zijn slag. Toen deze de drie broers van hun spitsbroeder zagen, fluisterde een van hen wat in de oudste z'n oor, waarop er gegrinnikt werd. Toen de vader om konijneneten was, muisden ze er met de drie kleinen vandoor.

Na enkele dagen begon de vader te vermoeden, dat zijn kinderen geen lust hadden om terug te komen. Eerst deed hij wat navraag bij de buren, maar toen hij hierdoor niet wijzer werd, begon hij zijn konijnen te knuffelen. Eerst zo'n beetje, later meer. 's Avonds ging hij er op de hoek « eentje pakken » en steeds nam hij een konijn mee in zijn armen. Er waren caféklanten, die, toen hij met de rug naar hen stond met hun vinger aan hun voorhoofd tikten. Maar zover was het nog niet, dat zou pas later komen, als hij twee, drie konijnen meenam aan een koordje zoals hondjes! Hij gaf ze namen van zijn kinderen en toen hem iemand vroeg, waar die waren, antwoordde hij, dat ze in verlof waren bij een tante op de buiten. Hij stak een pluim op zijn hoed en liep al zingend over straat, zo goed als hij niet gedronken had als wanneer hij het wel gedaan had. Altijd met een paar konijnen achter hem aan...

Toen na maanden zijn kinderen terugkwamen, — misschien om een paar konijnen scheef te slaan en dan terug aan de haal te gaan — vonden ze hem in een krisis. Hij huilde, vloekte en tierde. Het schuim stond op zijn mond en het ene konijn na het andere wrong hij de nek om. De kinderen hadden hem nog niet half gezien, of ze gingen al op de loop. Op straat wou de oudste er ineens vandoor gaan en hem aan zijn lot overlaten. Maar de jongste was bang en ging een buurvrouw waarschuwen.

Een half uurtje later reed een witte auto de straat uit. De kinderen gingen nu werkelijk bij een tante, maar niet op vacantie. Voor ze dat deden, verkochten ze eerst de konijnen en verdeelden de buit na een hartig vuistgevecht.

HARDWIG uit BERCHEN-Antwerpen.

XINGU uit MOORSLEDE knoit zijn « verplichte » bijdrage als lid der P.P.-club. Niet kwaad, Léon, maar... gelukkig, dat je niet meedoet aan de opstelwedstrijd.

ALLEEN IN DE LUCHT

— Klaar ?... Starten dan!

Steve Contry haalt een paar hefbomen over. Een geweldige knal. Sidderend schiet de P-X de lucht in en laat een rode bundel brandende gassen achter zich.

Steve houdt met strak gelaat de stuurknuppel omkneld. Hoe vreemd nu, voor de eerste keer de lucht te doorklieven, alleen baas over z'n toestel! Hoe heel anders dan wanneer men de geruststellende stem van z'n leermeester achter zich hoort!

Het toestel schijnt Steve ineens heel anders toe. De verschillende delen van het strumentenbord staan niet meer op hun plaats! De stuurknuppel is veel minder beweeglijk dan vroeger! Steve wordt minder zeker van zichzelf. Wat zal men ginds beneden van hem zeggen? Zou hij zijn brevet halen?... Duizenden gedachten schieten hem tegelijk door het hoofd.

Hij ziet de naald van de hoogtemeter omhoog kruipen. Tienduizend meter hoogte geldt de eerste proef. Acht duizend... negen... tienduizend! Een zucht van verlichting ontsnapt aan de lippen van de piloot.

De hoogteproef is afgelopen, nu nog enkele kunsttoeren.

De P-X steigert loodrecht omhoog, schijnt een ogenblik stil te hangen en schiet dan onderste boven terug. Steve voert machinaal de vastgestelde proeven uit.

Plots, hoe het komt weet hij zelf niet, geeft hij een verkeerde wending aan de stuurknuppel...

Met een ruk duikt het toestel omlaag... Steve kan niet meer denken, z'n geest is als verlamd. Een vreemde berusting overweldigt hem. Wilskrachtig schudt hij de beklemming echter van zich af en krijgt het toestel weer onder controle. In een laatste krachtsinspanning richt de P-X zich weer op.

Op het vliegveld zag de overheid de P-X uit de wolken duiken. Als versteend keken ze toe, hoe de luchtvogel met enorme snelheid naar beneden suisde. Gelukkig voor Steve, dat hij z'n toestel nog bijtijds kon optrekken!...

Steve zou z'n brevet halen met de grootste onderscheiding. Z'n makkers noemden hem voortaan « Staal », de piloot die alle stunts met een wonderbare kalmte weet uit te voeren.

Steve weet echter wel beter!...

XINGU uit MOORSLEDE
(lid van de Pol Pollepel-club).

Dan weer een rakkeresjes-pennevrucht en wel van iemand, die sinds haar laatste opstelknolletje enorm blijkt vooruitgekomen. Veel adjectieven hoeft niet te hinderen, Rita, als ze maar verantwoord zijn. Wel kun je natuurlijk zelfs van het goede te veel krijgen. Dan wordt het een overladen boel en het lezen een karwei. Je gaat hier wel tot het randje!

IK HEB DE ZEE GEZIEN

Klein kind dat ik was, stond ik vol bewondering voor haar wit-schuimende koppen en alles-overspoelende grijparmen. Ik joelde erin en lachte om haar onbezonnenheid en om haar wild ruisend, betoverend lied...

Ik heb de zee teruggezien... Ze leek me veranderd, ze zong een ander lied. Tussen haar heldere klanken van bruisend en eeuwig jong leven gromde een bittere toon.

Haar lied klonk afwisselend als het gejubel van een nachtegaal in een zoele zomeravond.

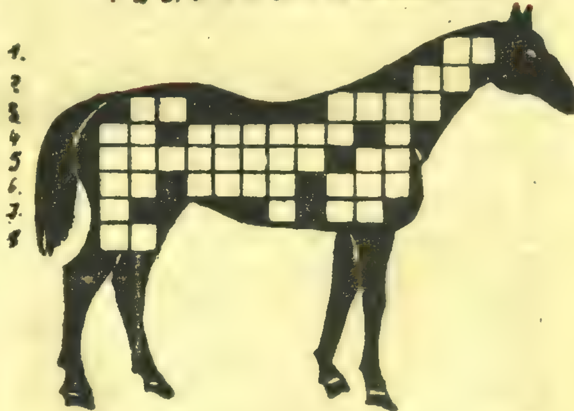
Ze zong voor mij een welkomstlied, vol juichende en jubelende akkoorden. Of ze klaagde (treurig) om haar eenzaamheid.

Ze kwam naar me toe, uitbundiger dan het zotste veulen, wierp zich op mij, als

DENK NA EN... VUL IN:

HORIZONTAAL

1) Pers. voornw. — 2) Muzieknoot. — 3) Bijwoord. - Bewoner van Noorwegen. — 4) Moeder. - Tasten. — 5) Lodend naderen (ook peilend naderen. - Moeder. — 6) Laatsleden (afk.). - Delen van het hoofd. - Vlies, vel. — 7) Mannelijk rund. — 8) Stang waaromheen een wiel draait.

VERTIKAAL

1) Eiland in de Middellandse zee aan Engeland behorend. — 2) Spraak. — 4) Insect dat zich met het bloed van mensen en dieren voedt. — 5) Deel van het hoofd. — 6) Gemeente in Gelderland en Friesland. — 7) Meisjesnaam. — 8) Voegwoord. — 9) Noord Nederland (afk.). - Rivier in Italie. — 10) Snijwerktuig. — 11) Gemeente in Luik. — 12) Bijwoord. — 13) Vorm van zijn.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1) ES. — 2) OCULI. - PINT. — 3) PHILOLOOG. — 4) AAL. - OOR. — 5) AM. - INKT.

Vertikaal. — 1) OPAAL. — 2) CHAM. — 3) UIL. — 4) LL. — 5) IOON. — 6) LOK. — 7) PORT. — 8) IO. — 9) ENG. — 10) ST.

wilde ze mij meetrekken in haar betoverende geheimzinnigheid.

Of schuchter kwam ze, stil, en het leek wel of haar lied klagend, soms verwijtend was.

Eens heb ik de zee teruggezien op een kille winterdag. Nietig schepsel stond ik daar tegenover grootheid en schoonheid. Ja, schoon was ze in haar woestenij. Ze raasde en huilde en scheen niet tot bedaren te komen. Haar golven klotsten onmeedogend en sprongen onverpoosd heen en weer. Ze schreide om haar niet begrepen zijn. Omdat de mensen haar vergaten. Rusteloos joeg ze vol geheimzinnigheid en wilde schoonheid. Ze verlangde naar de blijde zomerdagen en de pletsende kindervoetjes. Haar blijft de troost van een weerzien, want eeuwig, eeuwig wacht de zee.

Ik heb de zee gezien op een zomermorgen... Blij, lachend streelden haar speelse golven het witte zand. Ze vertelde van de mooie dag, die ze verbeidde en haar licht geklots was een uiting van haar groeiende blijdschap. Haar lied was één streling, een verlokking.

Het lied van de zee is als dat van de mensen : een eeuwige herhaling, blij-jubelend of zacht-klagend...

SNEEUWKLOKJE 28.098 uit Beveren-Roeselare.

Het beste stemmingsopstel is ditmaal dat van PETER PAN 32.654 uit BRUSSEL. Marc weet sfeer te scheppen ! Voor de F.T.C. wend je tot Frank Van Damme, C. de Jongstraat 55, Merksem-Antwerpen. Groeten aan alle Robbedoesrakkers van St. Thomas !

SCHEMERING...

Ik zit met mijn oom in de schemerige, ouderwetse boerenkeuken. Op een laag, biezen stoeltje zit nonkel te pijpen, het hoofd tussen de handen.

Ook ik, ik droom...

We luisteren, zonder spreken, naar de gierwind, die tussen de fruitbomen helt in de hof ; naar de bandhond, die rammelt aan zijn ketting.

Tussen ons gloeit vertrouwelijk de Leuvense stoof. De bovenkant van de dikbuikige kast glimt bij het aanstrijken van een lucifertje. Het hoofd schuins, trekt oom smakkend zijn pijp in gang. Telkens als hij de rook inhaalt, glinstert zijn verweerd gezicht bij het vunzen van de rode pijpekop.

Op de gebalkte zoldering, zwart van rook, dansen de grillige schaduwen van de heldere vlammen. Het lijken reuzenschimmen, wangedrochten, gebocheld en verminkt, spichtige gedaanten, die op de muur kringelkransen als spoken op een heksensabbat.

De oude, doffe luster schijnt een reuzenspin op de zwarte zolderbalken.

In de hoeken loert de schemering. Alles leeft in de keuken, elk voorwerp op zijn eigen, vrome manier. De stilte, die er hangt doet ons bijna bidden.

Behoedzaam sluipt de duisternis over de geblokte tegels dichterbij. En langzaam, traag, kruipt ze omhoog langs de massieve tafelpoot. Zij sluit zich over het schab langs de muur en het oud porseleinen Chineesje dat er op staat wordt langzamerhand opgeslorpt.

Verder schuift de donkerte, nu naar de kachelhoek. Heel de keuken sluimert in een zachte duisternis.

Door het raam walmt de petrollamp op het erf. Op het veld sluit de mist paden en dreven dicht. Knarsend draait de weerbarstige windhaan op de nok van de schuur en daarboven stippen de sterrepuntjes in de diepte van de donker-blauwe hemel.

Het is nu helemaal donker. Nacht... Een duisternis, waarvan buiten de popels rillen in de ijzige wind en binnen alles verglijdt in de serene rust van de eeuwigheid.

PETER PAN 32.654 uit BRUSSEL.

De peutercritiek van POL POLLEPEL zelf gaan we stilzwijgend voorbij. Hij nam Freuleke uit Gent, De Edele Ridder uit Beerzel-Dries, Kobus Klets uit Hoboken en De Flor uit Antwerpen lichtelijk op de korrel. Te

MARINA uit Ieper knolde haar broertje.

noteren valt, dat hij de twee Kempenaars om hun persoonlijke tekenstijl in bescherming neemt. Picasso was er de eerste keer ook nog niet, meent Pol.

Een hartelijke groet ook voor ZWARTE PANTER uit KOOG aan de Zaan in Nederland. Je lange brief deed Snuffel echt genoegen, Joop ! Er zullen natuurlijk altijd wel wensen blijven en het iedereen ten volle naar de zin maken gaat nooit, maar wel zul je zien, dat er met je opmerkingen rekening gehouden wordt. Hetzelfde geldt voor BODUOGNAT uit EKEREN, die tegelijk een eervolle vermelding krijgt voor de rest van zijn teken-, dicht- en grapknollenwerk. Haal je scheepsmodellen uit de beeldverhalen, Constant ! PARCIVAL uit ANTWERPEN een eervolle vermelding voor zijn knapgevonden, maar iets te gemakkelijk letterraadsel. Maken is moeilijker dan oplossen !

Onze rakkers hebben P.K. deze week nogal wat laten beleven ! Werkelijk te veel om op te noemen. BILL MORE 33.002 uit WILDERT zag hem in Texas, BLACK PANTER uit GENTBRUGGE in de Far-West, BUCK DANNY uit STENE-Oostende op school, BUCK DANNY uit WILRIJK per motorfiets op de baan en BODUOGNAT 33.179 uit EKEREN bij de apotheker... Om hun aller knolletjes te eren, planten we dat van WITTE VEDER uit WILDERT, die P.K. in... GEEL stopte en hem daar niet ver van de boom liet vallen ! Gelukkig trekken ze in Geel wel schever klanten recht, zodat er èn voor kwabber en dus ook voor ons nog hoop is !

P. K. IN GEEL

Onze beroemde achthaar kreeg een geweldige zenuwcrisis en zo was Piet's familie wel verplicht in Geel plaats voor hem te bespreken. Vooral Robje had echt medelijden met de arme Piet en ging hem eens bezoeken. Na een eindeloze reis met puffende boemeltreintjes belandde Robje behouden in Geel. Zonder dralen richtte hij zich naar het gekkenhuis en belde aan. De portier opende en bracht Robje bij de directeur.

— Kan ik Piet Kwabbernoot te spreken krijgen, meneer, vroeg Robbedoes.

— Jawel ! Gaat u maar de tuin in. Daar is hij zeker, zei de directeur.

Robje loopt nu al een half uur in de tuin, maar... geen P.K. te zien. Wel heeft hij al kennis gemaakt met Napoleon Karel de Grote, Fausto Coppi en Pol Pollepel. Maar plots...

« Plof ! ». Daar valt iemand voor Robjes neus in 't zand. Robje schrikt zich een aap als hij Kwabber herkent.

— Maar Piet, wat doe je nu ? roept Robje.

— Wel, zegt Piet met de heiligste verontwaardiging, zie je dan niet, dat ik « rotte appel » speel !

WITTE VEDER uit WILDERT.

In het dichterknollenperk zetten we MARINA uit IEPER te prijk, samen met BODUOGNAT 33.179 uit EKEREN, terwijl de 11-jarige LOUIS J. uit MECHELEN met zijn jonger vriendje HENRI D. B. een stevige eervolle vermelding krijgt. De knolletjes spreken voor zichzelf.

SNEEUW

Duizend vlokjes war'len in de lucht,
Duik'len en buit'len in wilde vlucht,
De sneeuw bedekt de pleintjes,
Nu gaan we spelen, fijntjes !...
En laat de sneeuw maar kraken :
Een sneeuwman gaan we maken !
We geven hem een pijp te roken,
En zullen hem met sneeuwballen bestoken,
Totdat hij valt in gruis,
Dan trip'len wij naar huis.
We spreken moeders pappot aan
En mogen dan weer buiten gaan.
Sleetje glijen is ook plezant !
Dat is een kolfje naar ons hand.
Alle kinderen zijn verblijd.
Heera, de wintertijd !

MARINA uit IEPER.

WAT IS HET HEERLIJK, ROBBEDOESRAKKER TE ZIJN !

Wat is het heerlijk, Robbedoesrakker te [zijn !
Want onze « Robbedoes » drukt zoveel ver- [halen
Waarvan hij bezit een hele mijn
En toch, « Robbedoes » moet je niet duur [betalen...

Wat is het heerlijk Robbedoesrakker te [zijn !
En te lezen het Robbedoesboekje,
En met dat boekje fijn
Te zitten in een hoekje...

En ik herhaal het nog een keer :
Wat is het heerlijk, Robbedoesrakker te [zijn !
En ik zeg het altijd weer :
Leve ons Robbedoesje fijn !

BODUOGNAT 33.179 uit EKEREN.

Eervolle vermeldingen voor een vracht tekenknollen ! Jammer, dat onze goeie Sjarel zo weinig plaats heeft ! Voor de twee graptekenknollen van SURCOUF uit WILLEBROEK en voor die van JEZEBEL uit OOSTDUINKERKE. Alfons en Robert hebben alle eer van hun werk. Hetzelfde geldt voor DE IJZEREN HAND 32.313 uit AARSCHOT en DE IJZEREN ARM uit HOEILAART. Handen tekenen is moeilijk, nietwaar Maria ! François, succes met de club. Bij de nageknolde tekeningen verwerven een eervolle vermelding : ARENDSKLAUW uit NIJLEN, HENRI DE B. uit MECHELEN en RED RANCHER uit AALST.

Wie komt daar inktbedropen dampend deze knollentuin bedompen ?... Sjarel de Zetter uit de Blauwehandstraat met zijn pijp ! Gedaan voor deze week, rakkers ! Groeten in kleuren ditmaal. Blauw-zwarte van Sjarel, geel (met een licht streepje) van Piet, maar met alle kleuren van de regenboog van jullie aartsopperknollentuinbaas

SNUFFEL.

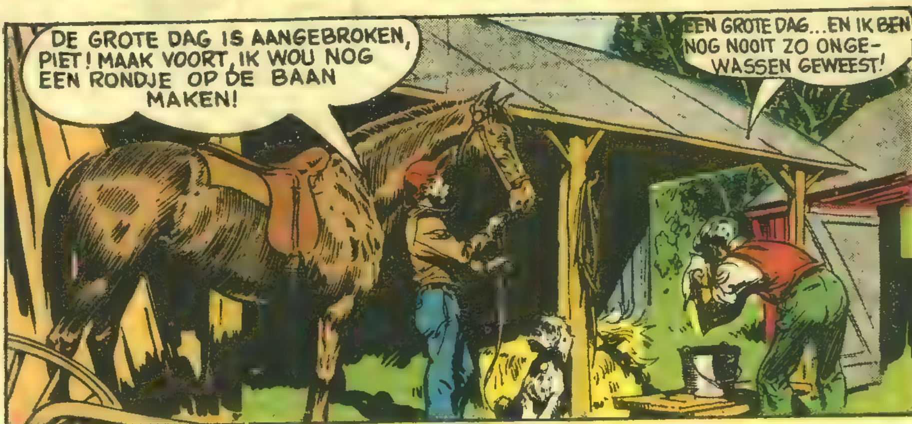
ABONNEMENTSPRIJS

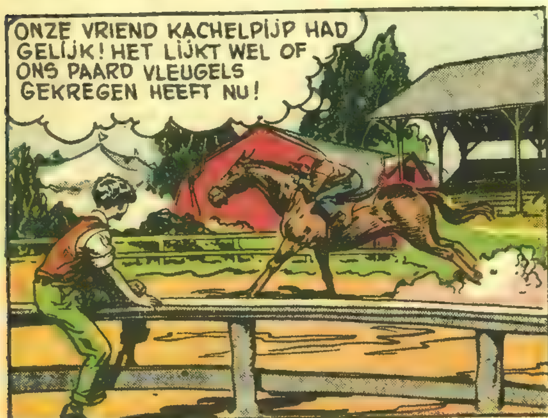
LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	Hercules Seghersiaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	Ommeganckstraat 21, Antwerpen.
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	- P. C. R. 3621.59.

RIK RAKKERS

Rik kan het paard alleen krijgen als hij de smid betaalt. Maar hij heeft geen cent. Alleen een zekere dokter kan hem helpen. Nu gaan Rik en Piet hem zoeken...

VERTELT DOOR DE MINSTREEL

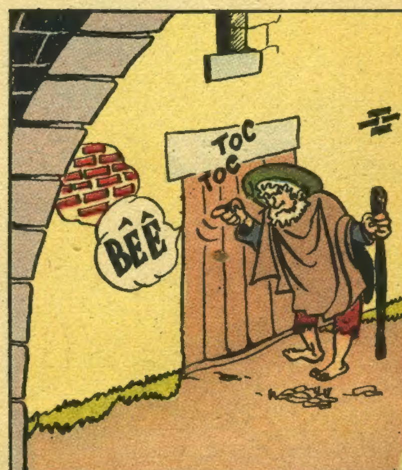

(Zie verv. bladz. 24.)

Hoekje voor SNUFFELAARS

U weet ALLES van olifanten ...UITGENOMEN...

EEN MENS GEEFT DE VOORKEUR AAN EEN VAN ZIJN BEIDE HANDEN, DE OLIFANT AAN EEN VAN ZIJN SLAGTANDEN. DIE IS ALTIJD ZWAARDER EN MINDER GLAD. SOMS OOK AFGEBROKEN, OMDAT HIJ ZICH VAN DIE SLAGTAND HET MEEST BEDIENT...

ZIE JE DIE IVOREN BILJARTBALLEN? ER ZIJN TWEE SLAGTANDEN VAN 3 METER EN 70 KG NODIG OM 8 TOT 10 BALLEN TE VERVAARDIGEN...

WAT DENKEN JULLIE DAT EEN OLIFANT PER DAG EET EN DRINKT?...

50 KG. GRAS EN 15 EMMERS WATER. DAT IS GENOEG VOOR HEM OM EEN LAST VAN 1.000 KG. VER TE DRAGEN... EN HIJ LEEFT 100 JAAR.

LUIK

DE SLAGTANDEN VAN EEN OLIFANT DRINGEN TOT 1 METER DIEP IN DE KOP VAN HET DIER. DAT IS EEN STEVIG STEUNPUNT VOOR DE REUSACHTIGE HEFBOOM DIE ZE VORMEN...

BRUSSEL

EEN OLIFANT WEET ZICH IN ALLE OMSTANDIGHEDEN TE BEHEERSEN. UITERLIJK VERTOONT HIJ GEEN SPOOR VAN ZENUWACHTIGHEID...

EEN OLIFANT RENT NIET, MAAR ZIJN GANG IS ZO VLUG, DAT MEN ZEGT, DAT HIJ IN LOOPPAS CHARGEERT!...

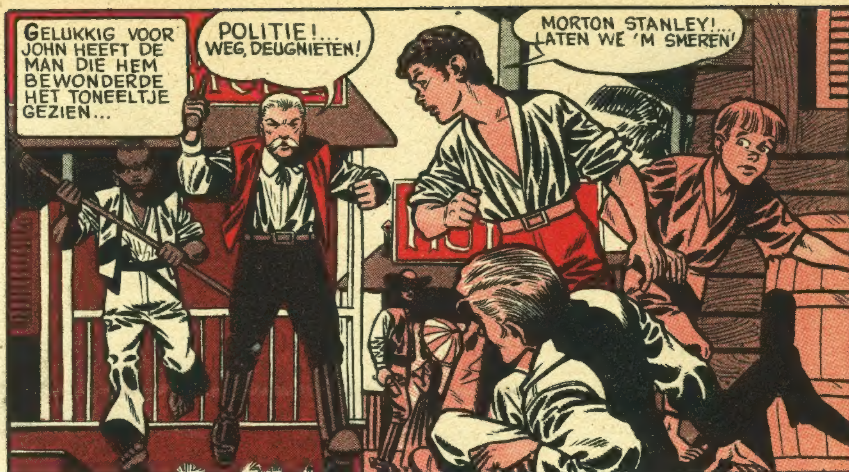
VERWONDERT HET JE DAT DIE BIJNA HONDERDJARIGE DIKHUID ZICH IN DE MODDER WENTELT?... DAT DOET HIJ MET OPZET! DE DIKKE MODDERLAAG, DIE NA HET BAD ZIJN HUID BEDEKT, BEVEILIGT HEM VOOR DE STEKEN VAN DE INSECTEN, DIE HIJ MEER VREEST, DAN DE KOGELS VAN DE JAGER!...

HET IS MOEILIJK EEN OLIFANT TE DODEN. JE MOET HEM JUIST TUSSEN DE OGEN TREFFEN, MAAR ZIJN SCHEDEL IS ZO DIK, DAT HET NIET ZELDEN GEBEURT, DAT DE KOGELS ER OP AFSCHAMPEN.

E. PaaPe

STANLEY

GELUKKIG VOOR JOHN HEEFT DE MAN DIE HEM BEWONDERDE HET TONEELTJE GEZIEN...
POLITIE!... WEG, DEUGNIETEN!
MORTON STANLEY!... LATEN WE 'M SMEREN!

DIE LAFAARDS!... ZE HEBBEN JE TOCH NIET GEKWETST, HOOP IK?
DANK U MENEER!... U REDT ME... MET DIE KERELS VAN HIER VALT ER NIET TE SPOTTEN...

NEE... IN DIT LAND TELT EEN MENSENLEVEN NIET!... BEN JIJ EEN ENGELSMAN?
JA... IK HEET JOHN ROWLAND... IK ZOEK EEN BAANTJE.

EN IK... HENRY MORTON STANLEY... GA MEE NAAR MIJN VRIENDEN, OM WAT OP JE VERHAAL TE KOMEN.
SPEAKE
Mc CREA
S.9A.

EN KIJK DAAR EENS! STAAT HET JE AAN? WIL JE DAT IK JE AANBEVEEL?
O, MENEER STANLEY!

VOOR JOHN ROWLAND BEGINT ER EEN NIEUW LEVEN. HENRY MORTON STANLEY ONTDEKT WAT ER IN HEM STEEKT, NEEMT HEM IN BESCHERMING EN ONTVANGT HEM THUIS. MEVR. STANLEY WORDT EEN TWEEDE MOEDER VOOR JOHN.
OP EEN DAG...
HENRY!... WE HEBBEN GEEN KINDEREN. ALS WE JOHN EENS AANNAMEN?
O, MEVROUW, DAT MEENT U TOCH NIET?... MIJN AFKOMST...
HIER IN AMERIKA TELT ENKEL IEMANDS PERSOONLIJKE WAARDE. MORGEN BRENGEN WE DAT IN ORDE!

MAAR DE VOLGENDE DAG...
JOHN, IK GA VOOR EEN MAAND WEG. PAS OP MIJN VROUW. IK VERTROUW HAAR AAN JOU TOE.
DOLGRAAG, MENEER.
MEESTER!... IK HEB KOORTS.

ALS HIJ 'S AVONDS IN DE VILLA VAN DE STANLEY'S KOMT.
NEE... JOHN... IK VOEL ME NIETS LEKKER... KOORTSIG...
VREEMD... IK OOK!...

MEVROUW!... O... MEVROUW, ER IS EEN GELE KOORTS-EPIDEMIE IN NEW-ORLEANS UITGEBROKEN!
OCH, LIEVE GOD!
S.9.B.

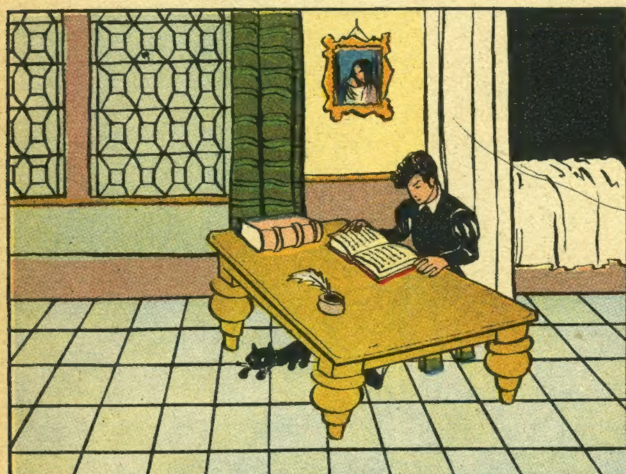

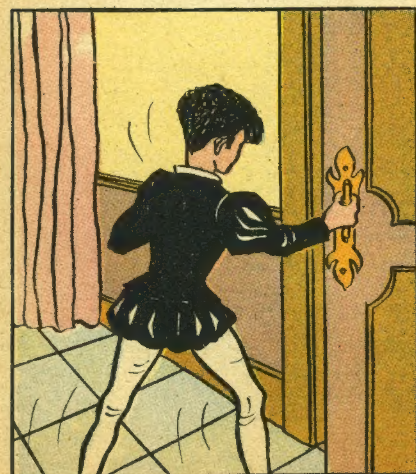

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.